

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3097/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић, Добриле Страјина, Марине Милановић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Радуловић Халас адвокат из ..., против туженог ЈП „Нуклеарни објекти Србије“ из Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 588/20 од 17.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 588/20 од 17.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 588/20 од 17.09.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П1 138/19 од 14.11.2019. године одбачена је тужба.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж1 588/20 од 17.09.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Београду П1 138/19 од 14.11.2019. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је, на основу члана 404. став 1. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији тужиоца предвиђеној чланом 404. ЗПП (посебна ревизија), Врховни касациони суд је нашао да иста није дозвољена.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом може се изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Материјално право примењује се при одлучивању у меритуму о главној ствари која је предмет спора. Побижаним правноснажним решењем није одлучено о главној ствари - основаности тужбеног захтева, већ је одлучено о дозвољености тужбе у погледу захтева за утврђење да је вршиоцу дужности директора туженог престао

мандат са одређеним датумом и надлежности суда да у парничном поступку одлучује о захтеву за брисање података уписаних у регистар привредних субјеката. Одлука о томе зато није донета на основу одредби материјалног права, већ применом процесних одредби чланова 16. и 194. ЗПП, чија погрешна примена има значај битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу изјавити ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према другом ставу те одредбе, ревизија против решења из става првог тог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Спор за утврђење престанка мандата вршиоцу дужности директора није спор из члана 441. ЗПП (спор о заснивању, постојању и престанку радног односа) у којем је ревизија увек дозвољена. У тужби није означена вредност предмета спора, нити се она може утврдити на основу наплаћене судске таксе, јер тужилац није платио таксу на тужбу а исту није одредио ни суд тако што је подносиоцу тужбе наложио њено плаћање.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, у вези са чланом 420. став 6. истог закона, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић